

Túlavé psy

Stretneme sa na mieste pre tajných fajčiarov
-pod borovicou za kostolom.

Kde sa cítiš ako vrah, keď zahodíš na zem ohorok,
kde si príliš slabý povedať čo len slovo.

Tam sa stretneme, keď bude obloha zas kvitnúť
na jar spolu s iskerníkom.

Stretneme na mieste osamelých fajčiarov,
odkiaľ vždy odchádzaš s ihličím vo vlasoch
a znova s ťažším srdcom,
kde sa cítiš prímladý zomrieť a pristarý ísť domov.
Nie sme viac deti, na ktoré niekto čaká, len túlavé psy.

Stretneme sa na mieste stratených fajčiarov,
kde sa budeme zas topiť zaliati slnkom,
ktoré ľudí nechalo, aby nás mohli označiť,
že sme blázni, keď sme sa chceli pred všetkým skryť
na mieste pre hľadačov detských snov.

Tak schovajme pod kameň všetky svoje zločiny
a vráťme sa domov znova oslobodení.
Alebo choď kam chceš a kúp si zopár objatí,
od niekoho dost' silného, aby mohol zomrieť s tebou v spojení
-viem, viac už nie sme ľudia, ale túlavé psy.

Venované mestu

Vznášame sa tak veľmi sami, anonymní,
plnými ulicami.
len- len sa rozplynúť.
Ako duchovia v sivých kabátoch,
so sivými tvármi,
v sivom popoludní.

Modlíš sa aspoň za nás,
keď nám lámeš krídla a hádžeš nás zo striech?
Ak už na nič hlbšie neostal čas.
Dávno sme už na teba zanevrelí
- v tvojej kráse je svätý každý hriech,
tak nás zakop čo najhlbšie, za to, že sme chceli
držať s tebou krok slobodne aspoň raz.

Jasné farby tvojich nápisov nám oslepili oči
- hraš sa s umelou krásou a prázdnyimi slovami,
tak budeme dýchať zhlboka, kým len môžeme
a dym z tvojich vysokých komínov
nech sa mieša s oblakmi.

Nech svet vie, že sme zabudli
kráčať s hrdosťou a s jasnými čelami,
zabudli sme, že to nepodstatné zožerú červy.
Sterilný ligot tvojich výkladov
nám otrávil krv a pomýlil hlavy,
prekričal špinu pod našimi nohami.

Tak sa modli, ak v niečo veríš
- aspoň tak, ako sme my verili v teba.
A ak už na nič krajšie neostal priestor,
dávame ti naše zlomené srdcia.
Prijmi ich prosím, mesto...